

Příloha P.230

kapitoly 15 textové části odůvodnění

[Pokračování odůvodnění]

Dle ustálené judikatury Ústavního soudu disponuje orgán územního plánování při tvorbě a schvalování územně plánovací dokumentace značným prostorem správního uvážení: „Při tvorbě a schvalování územní plánovací dokumentace je orgán územního plánování povinen sladit podle svého uvážení a názoru všechny dispozice ohledně budoucího stavebního rozvoje obce, které co nejefektivněji zajistí uplatnění veřejných zájmů. [...] Při dodržení zákonného postupu má tak orgán územního plánování volnost, aby dal územnímu plánu takový obsah, jaký podle svého uvážení a hodnocení poměrů pokládá za vhodný a účelný.“ (usnesení Ústavního soudu ze dne 8. 10. 1999, sp. zn. IV. ÚS 411/99). Zvolenou metodiku nelze považovat za nezákonnou, pokud je racionálně odůvodněna, zapadá do cílů a úkolů územního plánování a není diskriminační.

Pořizovatel přistoupil k aktualizaci dat katastru nemovitostí dle stavu ke dni 28. 2. 2023, a to s ohledem na potřebu zohlednit poznatky z veřejného projednání před předložením návrhu MPP k opakovanému veřejnému projednání. Při stanovení rozhodného data čerpání údajů z katastru nemovitostí pořizovatel důsledně dbal na šetření práv dotčených osob a jejich oprávněných zájmů, jakož i na soulad zvoleného řešení s veřejnými zájmy (§ 2 odst. 3 a 4 správního řádu). Zároveň postupoval v souladu se zásadou procesní ekonomie, podle níž správní orgán volí taková řešení, která zbytečně nezatěžují dotčené osoby ani orgány veřejné správy (§ 6 odst. 2 správního řádu). Opětovná aktualizace rozhodného data před opakovaným veřejným projednáním by si vyžádala rozsáhlou revizi celého datového podkladu MPP. Taková aktualizace by představovala administrativní zátěž neúměrnou jejímu účelu a byla by v přímém rozporu s požadavky procesní ekonomie (§ 6 odst. 2 správního řádu).

Datum 28. 2. 2023 bylo zvoleno metodicky, konzistentně a jednoznačně. Jeho uplatnění je transparentní a rovné vůči všem dotčeným územím a vlastníkům. Nejvyšší správní soud přitom zdůrazňuje, že jednotlivé části územně plánovací dokumentace musejí být ve vzájemném souladu, neboť jejich vzájemný rozpor nebo inkonzistence zakládají nejistotu pro další rozvoj území (rozsudky NSS ze dne 8. 1. 2010, č. j. 2 Ao 1/2009-74, a ze dne 20. 4. 2011, č. j. 6 Ao 1/2011-74). V tomto duchu Nejvyšší správní soud rovněž zdůraznil, že náhlé změny koncepce územního plánu bez pádných důvodů jsou nežádoucí, neboť zásah do kontinuity plánování představuje zásah do právní jistoty dotčených osob (rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2020, č. j. 9 As 171/2018-50).

Průběžné přepisování rozhodného data v závislosti na jednotlivých fázích projednávání by bylo v přímém rozporu s oběma těmito požadavky, neboť by narušovalo vnitřní konzistenci dokumentace, ztěžovalo pořizování a přezkum celého procesu a zasahovalo do oprávněného očekávání osob, které se na platnost a stabilitu zvoleného metodického přístupu spoléhaly. Pořizovatel proto na základě svého správního uvážení shledává volbu konkrétního data 28. 2. 2023 pro využití dat z katastru nemovitostí jako metodicky odůvodněnou, přezkoumatelnou a procesně konzistentní (viz kapitola 9, 01, hlava III., k čl. 6 textové části odůvodnění).

Požizovatel proto na základě svého správního uvážení setrvává na datu 28. 2. 2023 jako na metodicky odůvodněném, přezkoumatelném a procesně konzistentním pro využití dat z katastru nemovitostí.